

fortræffelige Ting, men ogsaa mange kostbare Ting for sine Borgere; det er da ganske naturligt, at den Mand, der bor i en Nabo-kommune, og som ikke paa den Maade har Del i disse kostbare Indretninger, finder det urimeligt at skulle betale en Kommune-afgift svarende til den, som de betaler, hvis Repræsentanter, aabenbart altsaa med Tilslutning fra Kommunens Beboere, indretter det saa kostbart for dem.

Det ærede Medlem nævnte nogle Tal fra 1921—22. Jeg er ikke rede til at gaa ind paa disse Tal. Det var i øvrigt mærkeligt at nævne Tallene for dette Aar; det ligger jo flere Aar tilbage, og der maa foreligge nyere Tal. Jeg ved ikke, om de maaske ikke er saa slaaende som Tallene for 1921—22, og kan altsaa ikke sige noget derom. Men naar det ærede Medlem f. Eks. taler om, at Københavns Kommunes Udgifter til Skolevæsen er saa og saa meget pr. Indbygger, og at de saa burde være noget lignende paa Frederiksberg, kommer det dog meget an paa, om der er et tilsvarende Antal Børn paa Frederiksberg. Er der ikke det, vilde det dog være noget urimeligt, at de skulde anvende saa mange Penge til Skolevæsen. Med Hensyn til sociale Udgifter er det jo muligt, at Københavns Kommune anvender for mange Penge, flere end strengt nødvendigt, ligesom maaske ogsaa til andre Udgifter, men i hvert Tilfælde er der endnu ingen, der har bebrejdet Frederiksberg Kommune, at den til sociale Udgifter anvender for lidt.

Det ærede Medlem synes imidlertid, som jeg nævnte før, helt at glemme, at der er og i mange Aar har været en Erhvervsbeskatning, som jo giver Københavns Kommune mange Penge, saaledes at den kan afholde de Udgifter, den mener forvoldes ved, at der er en anden stor Kommune i dens Nærhed. For øvrigt er Erhvervsbeskatningen et meget sammensat og indviklet Problem. Man kan nævne saadanne Tal, som det ærede Medlem anførte, og man kan nævne andre, men de afgør slet ikke Spørgsmaalet, thi det Spørgsmaal, som først og fremmest maa stilles, er: Lægges det Erhverv, som en Mand har i en anden Kommune end den, i hvilken han bor, Byrder paa denne anden Kommune, eller paadrager det Kommunen Forpligtelser overfor enten den paagældende selv eller overfor Mennesker,

som beskæftiges ved dette Erhverv? Det er Hovedspørgsmaalet, og derfor siger jeg, at det er et ret indviklet Spørgsmaal, som ikke løses blot ved nogle Tal. Det er meget muligt, at et Erhverv, der udføres i en anden Kommune, ved de Forpligtelser, som denne anden Kommune har overfor en Del af sine Borgere, der har Virksomhed i dette Erhverv, kommer til at medføre Byrder, men man maa ogsaa tage i Betragtning, at den paagældende Mands Erhverv i den anden Kommune giver en Mængde af denne anden Kommunes Borgere Virksomhed, Indtægter og dermed Skatteevne. Man kan jo sige, at den, der bor i en Kommune og har Erhverv i en anden, benytter en Del af denne anden Kommunes kommunale Goder, han slider paa dens Brosten, han drikker dens Vand, vasker sig i dens Vand, han bruger dens Lys og Elektricitet o. s. v., men han yder jo for Resten paa Grund af den store indirekte Skat, som Københavns Kommune tager af Gas og Elektricitet, sin rigelige Betaling for disse Goder. Og hvad disse sidste Goder angaar, er det jo saa, at ikke alene den, der har sin Opholdskommune tæt ved Byen, men ogsaa den, som kommer rejsende langt borte fra, slider paa Brostenene og faar Lys fra Gadebelysningen — det faar enhver tilrejsende. Naar Københavns Beboere kommer ud paa Frederiksberg, og det gør de jo, baade til Frederiksberg Have, Søndermarken, Landbohøjskolens Have og mange andre skønne og herlige Steder, som vi har paa Frederiksberg, saa slider de jo ogsaa paa de Goder, som Frederiksberg Kommune har indrettet først og fremmest for Frederiksbergs Beboere og for de frederiksbergske Borgeres Penge.

Men dertil kommer en meget vigtig Ting, som netop gør hele dette Forhold ret indviklet, og det er det, at Frederiksbergerne — og vi er altsaa godt og vel 100 000 Mennesker — i en ganske anderledes Grad køber deres Varer inde i København, end Københavnerne køber deres ude paa Frederiksberg. Jeg tror, at det Antal Københavnerne, som tager ud til frederiksbergske Forretninger for at købe der, er snart talt, men desværre, kan jeg gerne sige, for de frederiksbergske handlende er det Antal Frederiksbergere, som drager ind til København og køber der, ikke saa snart talt. I